

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih misa i prije misa preko tjedna.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIV Broj 38 (681), 18. kolovoza 2024.

KRALJICA

20. nedjelja kroz godinu

*Pogledaj,
štite naš,
Bože,
pogledaj lice
Pomazanika svoga!
Zaista,
jedan je dan
u dvorima tvojim
bolji od
tisuću drugih.*

PS 84, 10-11

I. čitanje (Izr 9, 1-6), II. čitanje (Ef 5, 15-20)
Evangelje po Ivanu (Iv 6, 51-58)

ISUS, KRUH ŽIVI - ISUS MUDROST BOŽJA

Svi mi ljudi tragamo za kruhom života koji će nas hraniti i držati na životu. Za taj kruh ljudi su spremni žrtvovati sve. Pogledajmo samo koliko se radi da bi se fizički živjelo. Cijeli život za mnoge je samo borba za goli život, borba za materijalno preživljavanje. Mnogi su i religiozni baš zato da bi bili 'materijalno' opskrbljeni, radi materijalnog izdržavanja. Treba im Bog da bi bolje materijalno preživjeli. (Netko bi mogao reći da radije mole nego li da rade).

I na ovoj razini oni traže Boga i Isusa: onoga koji će im dati materijalni kruh (dobra, zdravlje, uspjeh...). Isus je 'umnožio kruhove', a odmah se distancirao da to nije njegovo poslanje. Čudo se dogodilo 'usput' i može se vrlo različito tumačiti. On želi čovjeka uzdići, želi mu dati novi život koji ne niče iz zemlje niti se biološki rađa. Isus luči materijalnu i biološku glad od duhovne gladi. Istina, čovjek je gladan i treba biološku hranu. Na stjecanju te hrane svatko je usmjeren i ta mu je osjetilno ponuđena. Stjecanje te hrane čovjeku je zajedničko s životinjama. Ali čovjek je gladan i duhovne hrane. Sv. Toma Akvinski reče da čovjek ima i prvi cilj, duhovni koji se ne postiže biološkim i materijalnim silama, što znači da za postizanje toga cilja (Kraljevstva nebeskog) treba druge sile i drukčija (druga) hrana. Ta hrana je prehrana koja samo čovjeka hrani.

Za ovu čovjekovu glad (duševnu glad) nije materijalna hrana, iako je čovjeku potrebna za život na zemlji. Potrebna mu je vječna hrana, vječni kruh. Kad Isus govori da je on kruh života, tada očito ne govori o biološkom kruhu i biološkoj hrani. On govori 'liturgijski', danas bi rekli, on govori simbolički. Kao što je čovjeku potrebna materijalna hrana za izdržavanje biološkog života tako mu je potrebna i hrana za održavanje duhovnog života. Za postizanje ovog prvog (ne drugog) cilja kao da se čovjek najbolje ne snalazi i lakše se zabuni. Nije mu utisnuto u narav da zna izabrati pravu hranu. Tu se ljudi vrlo lagano prevare te izjednačuju biološki i duhovni život, materijalnu i duhovnu hranu. Govoreći o sebi, Isus (cijeloj svojoj osobi, djelu i nauci) govori rječnikom biološke ishrane, kruhom i mesom. On je kruh i tijelo čovjekovog duhovnog

života. Čovjek koji miješa duhovni i biološki život, takav govor postaje kanibalski, neshvatljiv i neprihvatljiv. Onima probuđena duha razumljiv je i normalan: On je kruh i meso (tijelo) duha, i tko se njime hrani vječnom se hranom hrani.

Pa kao što se čovjek hrani da bi biološki živio također mu je potrebno hraniti se duhovno da bi duhovno živio. I taj duhovni život je nešto što čovjeka karakterizira kao čovjeka, kao sliku Božju. Čovjeku je potrebno da se duhovno hrani. Koliko li je danas čovjek duhovno oslabio? Nije se ishranjivao duhovno. Sav se predao na stjecanje materijalne 'hrane'. I sad konstatiramo biološki sitog čovjeka (životinju) i duhovno gladnog. 'Životinja' je ojačala, a oslabio je čovjek u ljudskom biću.

A tko se Isusom hrani (on se daje i preko sakramenata) živi potpuno sretno, vječno. Ne živi čovjek samo od zemaljskog kruha. Čovjek živi i od znanja (mudrosti). Bez znanja čovjek ne bi bio čovjek. On je 'razumna životinja' (Aristotel). Isto tako je kultura sastavni dio čovjeka. Ona spada u čovjekovu duševnost. Tko se hrani s mudročću izrast će u potpunijeg čovjeka. Što će čovjek raditi bez kulture u 'slobodno vrijeme', u vrijeme kad nije preživlač i razmnožavalac?

Današnji čovjek je dosta razvio znanje, ali samo o materijalijama (materijalno znanje), dok mu je duhovno znanje zakrčljalo. Da li se znanje pravilno upotrebljava? Izvjesna sigurna znanja već su dovedena u pitanje, a zabluda je vrlo skupo koštala čovječanstvo. Znanje se ne smije odvojiti od čovjeka. Sv. Pavao nas upozorava da ne živimo kao lude nego kao mudri ljudi. Isus nam sam otkriva Mudrost (On je Verbum, Logos, Mudrost). I ta mudrost je ponuđena nama da ju blagujemo i da se njome hranimo da bi bili potpuniji i sretniji ljudi. Isus Krist nas hrani svojim tijelom, svojom osobom da bi izrasli u bića, osobe ljubavi. Da bi bili Bogu slični. Mi smo pozvani da blagujemo Isusa u njegovoj riječi, u njegovoj osobi, u njegovom cijelom biću. Pozvani smo da budemo drugi Krist.

Fr. Marijan Jurčević